

Predica de la Krefeld

Sâmbătă, 6 iulie 2013, ora 19³⁰

Ewald Frank

[Un frate: Filipeni 1.6,8-11: „Sunt încredințat că Acela care a început în voi această bună lucrare o va isprăvi până în ziua lui Isus Hristos. Căci martor îmi este Dumnezeu că vă iubesc pe toți cu o dragoste nespusă, în Isus Hristos. Și mă rog ca dragostea voastră să crească tot mai mult în cunoștință și orice pricepere, ca să deosebiți lucrurile alese, pentru ca să fiți curați și să nu vă poticniți până în ziua venirii lui Hristos, plini de roada neprihănirii, prin Isus Hristos, spre slava și lauda lui Dumnezeu” (...)].

Și eu vă spun „Bine ați venit” în scumpul Nume al Domnului nostru Isus Hristos, în mod deosebit tuturor celor care sunteți pentru prima dată în mijlocul nostru! Vă rog ridicați mâna sau ridicați-vă în picioare ca să vă spunem un „Bun venit!” deosebit. Dumnezeu să vă binecuvânteze! Dumnezeu să vă binecuvânteze pe toți! Domnul a condus așa ca noi să putem veni în acest loc, de aproape și de departe, să ne adunăm aici ca să ascultăm Cuvântul Lui; cum a fost deja spus, să avem parte de ceea ce face Dumnezeu acum conform planului Său de mântuire, prin harul Său.

Voi transmite foarte pe scurt salutarile și apoi ne vom adânci în Cuvântul lui Dumnezeu. Eu sper că toți se simt ca acasă și toți au inima deschisă ca să primească Cuvântul lui Dumnezeu. Saluturi [...].

Mulțumiri Domnului pentru toți frații noștri și pentru toate adunările care sunt unite cu noi și cu Domnul, ca să asculte Cuvântul adevărat și clar al lui Dumnezeu în timpul nostru.

Cu privire la ultima mea călătorie misionară, nu se poate exprima în câteva cuvinte ce am trăit eu acolo în opt adunări din Thailanda și Myanmar. Este deosebit de minunat! Biserici metodiste, baptiste, biserici pentecostale, adunări carismatice, pretutindeni Dumnezeu a deschis ușile și Cuvântul Domnului a fost vestit într-un mod puternic. Judecătorul suprem al țării m-a invitat la el acasă în vila lui; a fost prima

dată când eu am stat la o masă de opt metri, aurită. Acest bărbat s-a ridicat în picioare și a zis: „Astăzi am invitat aici câțiva oameni și noi dorim să auzim din gura ta ceea ce dorește Dumnezeu să ne spună nouă”. Eu nu pot decât să spun: Cuvântul Domnului a fost atât puternic! Și așa cum i-a fost spus și lui Pavel la chemarea lui, că el va mărturisi înaintea celor mari și mici, înaintea împăraților, indiferent unde ar fi – aceasta, de asemenea, o putem spune și trăi în timpul nostru.

În biserica metodistă s-a întâmplat ceva deosebit. Fratele Luckram mi-a povestit că cel puțin cincizeci de oameni din cei care au auzit Cuvântul lui Dumnezeu doresc să fie botezați biblic, în Numele Domnului Isus Hristos. Noi cu adevărat am văzut: Cuvântul a străpuns puternic. Așa cum am subliniat-o deseori, în Isaia 53 este scris: „*Cine a crezut în ceea ce ni se vestise? Cine a cunoscut brațul Domnului?*” Noi putem spune: cine crede predica pe care noi o aducem în Numele Domnului, aceluia i se va descoperi brațul Domnului, el primește Cuvântul și i se supune. Acela nu numai că crede Cuvântul, ci este ascultător și-l împlinește. Cu adevărat a fost o campanie pentru adevăr. Chiar și în toate țările vecine, Cuvântul Domnului a fost atât de puternic!

Haideți s-o spunem încă o dată: cine este rânduit ca să asculte Cuvântul lui Dumnezeu în acest timp, acela vine și ascultă. În această legătură am vrut să citesc cuvântul din Amos 8, binecunoscutul verset 11: „*Iată, vin zile, zice Domnul Dumnezeu, când voi trimite foamete în țară, nu foamete de pâine, nici sete de apă, ci foame și sete după auzirea cuvintelor Domnului*”. Noi putem spune cu convingere: „Astăzi s-a împlinit această Scriptură în fața ochilor noștri”. A existat vreodată un timp în care să fi fost o astfel de foamete după auzirea cuvintelor lui Dumnezeu? Dacă ne referim la ceea ce se întâmplă în mijlocul nostru, a existat vreodată în țara noastră sau în alte țări, ceva asemănător? Când și unde s-a mai întâmplat ca oamenii să se adune din peste douăzeci de națiuni ca să asculte Cuvântul lui Dumnezeu? Așa ceva nu s-a mai întâmplat, dar se întâmplă acum, în zilele noastre, ca să se îplinească Scriptura.

În predica „Astăzi s-a împlinit această Scriptură” fratele Branham a repetat de exact cincizeci de ori și apoi a strigat: „Astăzi s-a împlinit această Scriptură în fața ochilor voștri”.

Nu dorim să intrăm în mai multe detalii despre ceea ce se întâmplă cu Israelul sau Ierusalimul, dar ne dăm seama cât de târziu este când ne uităm în e-mail-uri și pe internet. În special cu privire la ceea ce a hotărât și a publicat Consiliul Mondial al Bisericilor la întrunirea din Liban. Ei spun că Israelul îi persecută pe creștini și pe musulmani, ei s-au plâns și au criticat acest lucru și acuzația a fost că... Așa ceva este de neînțeles. Dar Dumnezeu permite să se întâmple și aceasta. În orice caz, la sfârșit, Dumnezeu va fi biruitor.

Următorul titlu este: „Papa va continua negocierile între iudei și musulmani într-un mod fructuos”. Într-adevăr, se întâmplă ceva ce nu am așteptat, ei încheie niște compromisuri privind Muntele Sion, între guvernul din Israel și Vatican. Apoi urmează și declarația șefului palestinienilor: „Dacă iudeii doresc să zidească templul, atunci ar fi o batjocură la adresa lui Allah”. Ei discută multe lucruri, chiar și zidirea templului este în discuție. Toate aceste lucruri își urmează cursul în timpul nostru. Și noi putem spune de repetate ori: „Astăzi s-a împlinit această Scriptură în fața ochilor noștri”.

Un verset biblic din Isaia, cu privire la poporul Israel și la readucerea lor în țara lor - pentru ca toți să știe că această țară i-a fost promisă poporului Israel, i-a fost dată și cu adevărat aparține poporului Israel. Putem citi în Isaia, în Ieremia și în Ezechiel, pretutindeni Dumnezeu a spus în profeția biblică tot ceea ce urma să aibă loc și așa se întâmplă în fața ochilor noștri. Poate cuvântul cel mai puternic este în Ezechiel cap. 11, unde Domnul Dumnezeu spunea mai dinainte, prin proroc, ce se va întâmpla cu Israel acum.

Vers. 17: *„De aceea, să le spui: «Așa vorbește Domnul Dumnezeu: «Vă voi strânge din mijlocul popoarelor, vă voi aduna iarăși din țările în care sunteți risipiți și vă voi da țara lui Israel»”.*

Noi am citit deseori versete biblice care au descris această dezvoltare, dar acum o vedem și totul se conturează. Și în foarte scurt timp va fi încheiat și acest tratat despre care a prorocit Daniel. Fratele Branham spune în Numele Domnului: „Aproximativ în același timp când se va încheia acest legământ cu Israelul, va avea loc răpirea; aceasta se va întâmpla aproximativ în același timp”. Căci mai întâi Dumnezeu Își desăvârșește lucrarea cu Biserica și apoi cu Israelul. Acesta este planul Dumnezeului nostru, în care este inclus poporul Israel

și în care am fost incluși și noi. Noi binecuvântăm poporul Israel din toată inima, dar de asemenea binecuvântăm toate popoarele, limbile și națiunile care primesc mântuirea Dumnezeului nostru, căci în Cuvântul lui Dumnezeu este spus că toate popoarele vor fi incluse în planul de mântuire al lui Dumnezeu. Acest lucru este scris deja în Isaia 49. Dumnezeu a putut spune totul mai dinainte și El și împlinește.

În această legătură citim câteva versete din Romani 11, ca să arătăm din sfânta Scriptură că Dumnezeu are o ordine în planul Său de mântuire și doar cei care se încred în El și îl cred pe El, doar ei vor avea parte de acest plan. În Romani 11 avem o descriere de ansamblu a lucrurilor pe care le face Dumnezeu, prin harul Său. Din acest capitol citim trei versete.

Mai întâi Rom. 11.7: *„Deci ce urmează? Că Israel n-a căpătat ce căuta, iar rămășița aleasă a căpătat; pe când ceilalți au fost împietriți”*. Aceasta se aplică fiecărui popor de pe acest pământ, nu doar poporului Israel. Numai aceia care Îl cred pe Dumnezeu, care primesc ceea ce a făgăduit El, cei care nu se joacă de-a religia și nu au așa zise „servicii” [divine], ci cei care sunt adunați în Numele Domnului ca să asculte Cuvântul timpului nostru și făgăduințele lui Dumnezeu, să le creadă și să le trăiască. Recitim: *„...rămășița aleasă a căpătat; pe când ceilalți au fost împietriți”*. Ce va fi cu Cehia, Polonia, Slovacia, Austria, Elveția, Germania, cu toate țările? Care va fi situația cu aceste țări? Nu toate țările vor fi salvate, ci numai aleșii din aceste țări vor auzi Cuvântul lui Dumnezeu, îl vor crede și apoi se împlinește: *„În tine vor fi binecuvântate toate semințiile pământului”*. Dumnezeu nu forțează pe nimeni, El face această ofertă de har și tuturor celor ce o primesc, El li Se descoperă și ei pot trăi harul Lui și credincioșia Sa.

Apoi citim Rom. 11.20. De fapt ar trebui să citim fiecare verset. Acum citim v. 20: *„Adevărat: au fost tăiate din pricina necredinței lor și tu stai în picioare prin credință: nu te îngâmfa, dar, ci teme-te!”*

Necredința este o lucrare mortală, necredința ne desparte de Dumnezeu și ne aruncă în pierzare. Din pricina necredinței lor ei, ramuri naturale, au fost tăiați și noi care suntem niște ramuri sălbatice am fost altoiți în acest pom și stăm în picioare prin har. Și apoi Pavel spune: *„Nu te îngâmfa, dar, ci teme-te! Căci nu tu ții rădăcina, ci rădăcina te ține pe tine și din rădăcină vine viața în pom!”*. În acest caz „în smochin”.

Apoi avem încă un verset deosebit pe care trebuie să-l citim; v. 25: *„Fraților, pentru ca să nu vă socotiți singuri înțelepți, nu vreau să nu știți taina aceasta: o parte din Israel a căzut într-o împietrire care va ține până va intra numărul deplin al Neamurilor”*. Până la acel timp... Întotdeauna, când s-a împlinit timpul, s-a întâmplat ceea ce a făgăduit Dumnezeu și toți aceia care au crezut făgăduințele Lui au fost incluși în planul de mântuire al Dumnezeului nostru.

Frați și surori, noi nu ne mândrim, nu ne îngâmfăm, nu ne înălțăm peste alte biserici, dar trebuie să spunem clar că în toate confesiunile există diferite seminarii, oamenii studiază acolo, citesc, ascultă acele răstălmăciri, fiecare pastor își pregătește predica, ei se pregătesc ani de zile ca să poată predica. Dar ce predică ei? Ei predică ceea ce au învățat în acele seminarii și școli biblice. În acest mod avem toate aceste diferite confesiuni, denominații și direcții de credință care predică ceea ce au fost învățați. Dar cu Biserica Dumnezeului celui viu situația este alta. Și în această legătură doresc să citesc din Matei 13, unde Domnul a dat șapte pilde în legătură cu Împărăția cerurilor. El a spus cine este semănătorul care seamănă sămânța bună, cine seamănă sămânța cea rea, cine sunt copiii Împărăției cerurilor și cine sunt copiii celui rău (v. 37-38), dar apoi la sfârșitul acestei predici lungi Domnul întreabă: *„Ați înțeles voi toate aceste lucruri?»*. *«Da, Doamne», I-au răspuns ei”*. Apoi, în v. 52 El a dat răspunsul: *„Și El le-a zis: «De aceea orice cărturar care a învățat ce trebuie despre Împărăția cerurilor, se aseamănă cu un gospodar care scoate din vistieria lui lucruri noi și lucruri vechi»”*.

Deci, învățați de Dumnezeu prin descoperire și apoi este scris *„în Împărăția cerurilor”*. Dumnezeu ne dă harul Său și ne călăuzește în Cuvântul Său și în planul Său de mântuire. În ultima mea călătorie – acum trebuie să zâmbesc puțin – am fost întrebat unde am învățat și în ce seminar am studiat, de unde mi-am luat cunoștința pe care o am din Biblie și atunci eu m-am referit la acest cuvânt: *„în școala Împărăției cerurilor, la picioarele Domnului meu”*. Acesta este lucrul important, ca noi să dăm mai departe ceea ce a spus Domnul în Cuvântul Lui, nu ce a spus profesorul cutare și cutare, ci să dăm mai departe pe *„Așa vorbește Domnul”*, prin harul Său.

Foarte important pentru noi este că Dumnezeu a prefigurat și anunțat mai dinainte planul său de mântuire. Citim aceste versete din Vechiul Testament, mai întâi din Isaia cap. 49. Poate ar trebui să începem cu cap. 48 ca să avem legătura cu cap. 49. Isaia 48.3: *„De multă vreme am făcut cele dintâi prorocii, din gura Mea au ieșit și Eu le-am vestit: deodată am lucrat și s-au împlinit”*. Un cuvânt foarte puternic! Este *„Așa vorbește Domnul!”* *„Prorociile dintâi Le-am vestit, Eu am pus cuvintele Mele în gura prorocilor, ei au prorocit și au dat mai departe Cuvântul Meu prin inspirația Duhului Sfânt. Prin ei am vestit și am spus mai dinainte ce avea să se întâmple, din gura Mea au ieșit și Eu le-am vestit”*. Bărbații lui Dumnezeu, prorocii lui Dumnezeu l-au avut pe *„Așa vorbește Domnul”* și acesta este pentru noi Cuvântul sfânt al lui Dumnezeu. *Așa vorbește Domnul Dumnezeu nostru: „Din gura Mea au ieșit și Eu le-am vestit: deodată am lucrat, și s-au împlinit”*. Deodată au devenit o realitate.

Și o spun cu o mare mulțumire, când am recitat că peste 800 de versete biblice din Vechiul Testament au fost rediate în Noul Testament, atunci dovada este pur și simplu aici. În Vechiul Testament Dumnezeu a vestit mai dinainte și în Noul Testament a împlinit. Totul se poate verifica, totul poate fi dovedit, Dumnezeu nu a spus niște povești, ci a anunțat mai dinainte planul de mântuire. Și când s-a împlinit timpul, prorociile s-au împlinit. Și când s-a împlinit timpul ca să vină premergătorul primei veniri a lui Hristos, așa cum este scris în Isaia 40 și Maleahi 3, atunci îngerul Gavril s-a coborât din cer și a vorbit cu Zaharia în Templu și i-a dat făgăduința. Când s-a împlinit timpul, când s-a împlinit ceea ce au vorbit prorocii în Numele Domnului toți au putut s-o vadă. Noi trebuie să fim atenți și la aceasta: când Dumnezeu împlinește făgăduințe, atunci se întâmplă întotdeauna lucruri supranaturale, atunci cerul coboară pe pământ.

Mai departe în v. 6 este scris: *„Ai auzit toate aceste lucruri pe care le vezi acum! Și nu vreți să le mărturișiți acum?... De acum, îți vestesc lucruri noi, ascunse, necunoscute de tine”*. Deci, dacă vine timpul împlinirii prorociilor, atunci El face cunoscut poporului Său totul și descoperă tot ceea ce acesta n-a știut până atunci, le este vestit și le arată toate legăturile. În v. 7: *„Ele se fac în timpul de față!”*; acum se împlinesc, în timpul de față, când aceste făgăduințe devin o realitate.

Dacă Dumnezeu împlinește făgăduințele atunci se împlinește ce este scris în v. 7: *„Ele se fac în timpul de față și nu fac parte din trecut; până în ziua de azi n-aveai nicio cunoștință despre ele, ca să nu poți zice: «Iată că le știam»”*. Nu este aceasta minunat? Nimeni să nu poată spune: *„Iată că le știam”*. Nu ai știut nimic și noi toți nu am știut nimic. Toți am mers pe căile noastre proprii, fiecare în țara și în biserica sau denomi-nația în care am fost mai înainte. Și în viața mea a venit un moment; până în acea zi nu am avut habar de ceea ce a făgăduit Dumnezeu, ce este conținut în prorocii și în planul de mântuire al lui Dumnezeu. Bineînțeles că eu predicam și înainte de aceasta. Dar ceea ce spune Pavel în Fapte 20: *„Eu v-am vestit tot planul lui Dumnezeu”*, am citit-o și eu, dar nu am cunoscut tot planul. Însă când s-a împlinit timpul și lucrurile ascunse au fost descoperite, eu le-am vestit. Eu privesc înapoi și Îi mulțumesc Domnului meu pentru că nici noi nu am avut habar despre acest plan și despre ce a făgăduit și pregătit Dumnezeu pentru timpul nostru și acum El o împlinește, prin harul Său și noi putem avea parte de aceasta.

Să citim din Isaia 49.6: *„El zice: «Este prea puțin lucru să fii Robul Meu ca să ridici semințiile lui Iacov și să aduci înapoi rămășițele lui Israel. De aceea Te pun să fii Lumina neamurilor, ca să duci mântuirea până la marginile pământului»”*. Nu este aceasta minunat?

Dumnezeul lui Israel, care a vestit planul Său de mântuire, spune: *„Este prea puțin lucru să fii Robul Meu ca să ridici semințiile lui Iacov și să aduci înapoi rămășițele lui Israel. De aceea, Te pun să fii Lumina neamurilor, ca să duci mântuirea până la marginile pământului”*. Noi vedem și aceasta împlinindu-se în timpul nostru: nu doar Israelul, ci toți, în toate popoarele toți aceia care pot să creadă sunt rânduiți să primească ce a pregătit Dumnezeu.

Mai departe, în Isaia 49.8 este scris: *„Așa vorbește mai departe Domnul: «La vremea îndurării, Te voi asculta și în ziua mântuirii, Te voi ajuta»”*. Minunat... Mai departe, apostolul Pavel scrie în 2 Corinteni 6.2: *„Căci El zice („Este scris” – lb. germ.): «La vremea potrivită, te-am ascultat, în ziua mântuirii, te-am ajutat. Iată că acum este vremea potrivită; iată că acum este ziua mântuirii»”*. Este minunată această concordanță între Vechiul și Noul Testament!

Doresc să subliniez astăzi că suntem mulțumitori pentru că am găsit har înaintea lui Dumnezeu și pentru că am fost introduși în ceea ce face Dumnezeu în timpul nostru. Cuvântul profetic a devenit lumina picioarelor noastre. Noi nu am răstălmăcit niciun verset, ci am crezut și am primit totul așa cum ne-a spus-o Dumnezeu în Cuvântul Său.

Următorul gând, vă rog să-l primiți în inima voastră: Dumnezeu a dat făgăduințe, El a dat prorocii prin proroci și a făcut cunoscut Cuvântul Său. Și deodată, ceea ce a spus El a devenit realitate și toți aceia care au găsit har înaintea lui Dumnezeu au avut o parte directă în aceasta.

Avem un cuvânt minunat despre credință din Evrei 11, ca să vedem că adevărații credincioși nu cred ce le place, ci ei Îl cred pe Dumnezeu, cred Cuvântul lui Dumnezeu și permit să fie incluși în planul lui Dumnezeu, prin harul Său.

Evrei 11.1: *„Și credința este o încredere neclintită în lucrurile nădăjduite („Credința este substanța lucrurilor nădăjduite” – lb. engl.), o puternică încredințare despre lucrurile care nu se văd”*. Foarte puternic!

Aici ne-a fost spus ce este credința. Credința nu este ceva nesigur, ci credința este o certitudine, o încredere în ceea ce a făgăduit Dumnezeu. Chiar dacă încă nu vedem, totuși avem o încredere absolută în lucrurile pe care Dumnezeu le-a spus deja în Cuvântul Său. Frați și surori, noi și aceasta am subliniat-o deseori: Dumnezeu a jurat pe Sine Însuși și tot ce a făgăduit, El va împlini. Datoria noastră este să credem așa cum este zice Scriptura, să primim și să trăim ce este scris în aceste făgăduințe. Vă rog, începând de astăzi, nu vă mai faceți griji cu privire la credință, ci primiți pur și simplu totul așa cum ne-a spus-o Dumnezeu! *„Credința este substanța lucrurilor nădăjduite, o încredere neclintită în lucrurile nădăjduite”*. Ai tu această încredere? Am eu această încredere că Dumnezeu împlinește tot ce a făgăduit, că El stă pentru Cuvântul Său? Noi avem această încredere, de aceea avem o credință biblică. Nu numai o încredere neclintită în lucrurile nădăjduite, ci și dovada lucrurilor care nu se văd. Așa este scris aici: *„dovada lucrurilor care nu se văd”*.

Ne întoarcem în Isaia. Dumnezeu a dat făgăduințe și deodată ele se împlinesc. Din nou sublinierea: *„Credința este substanța lucrurilor nădăjduite, o puternică încredințare – dovada – despre lucrurile care nu*

se văd”. Este atât de minunat! Dumnezeu nu ne va datora niciun răspuns. Nicio făgăduință nu va rămâne neîmplinită, tot ceea ce a hotărât Dumnezeu în planul Său de mântuire trebuie să se împlinească și se va împlini. Noi avem credință, acea credință care a fost dată credincioșilor odată pentru totdeauna, căci noi credem ce a spus Dumnezeu.

Și permiteți-mi s-o mai spun încă o dată: „substanța lucrurilor nădăjduite”. Dumnezeu este credibil. „O puternică încredințare – dovada – despre lucrurile care încă nu se văd”, fiindcă Dumnezeu așa a spus-o. Minunat! Începând de astăzi noi cu toții știm că Domnul ne-a dăruit o credință biblică, o credință vie prin harul Său, să avem o încredere neclintită și o puternică încredințare. Dumnezeu nu putea să facă mai mult. Eu pot spune aici că noi toți, care suntem aici, avem această încredere neclintită în Dumnezeu și suntem convinși că El va împlini tot ce a făgăduit. Cerul și pământul pot să ardă, dealurile pot să dispară, dar ceea ce ne-a făgăduit Dumnezeu se va împlini și cel ce va crede va vedea împlinirea – cum spune o cântare germană.

În v. 2 din Evrei 11 este scris: „*Pentru că, prin aceasta, cei din vechime au căpătat o bună mărturie*”. O credință înzestrată cu încredere neclintită, o puternică încredințare despre ceea ce a făgăduit Dumnezeu. Dacă citim despre Avraam, el L-a crezut pe Dumnezeu și aceasta i-a fost socotit ca neprihănire. Vedem ce este în această legătură? El L-a crezut pe Acela care i-a dat făgăduința și indiferent care a fost starea lui fizică, el L-a crezut pe Dumnezeu. „Indiferent de starea mea, ceea ce nu văd acum, eu totuși cred”. La fel să fim și noi: noi credem tot ce a spus Dumnezeu că se va împlini, fiindcă El a spus-o. Domnul Dumnezeu să-mi dăruiască mie și nouă tuturor această credință personală și vie în Dumnezeul cel viu. Noi să primim prin credință tot ceea ce ne-a pregătit El.

Evrei 11.3: „*Prin credință pricepem că lumea a fost făcută prin Cuvântul lui Dumnezeu, așa că tot ce se vede n-a fost făcut din lucruri care se văd*”. Acesta este un lucru extraordinar!

Ateistii au inventat teoria evoluționistă, ei se bazează pe tezele lor. Dar, prin credință, prin încrederea pe care o avem în Dumnezeu, știm că s-a întâmplat totul. Toată creația mărturisește despre Creator, că Dumnezeu a făcut totul din nimic, din lucruri care nu se văd. Totul s-a făcut prin Cuvântul lui Dumnezeu: El a zis și s-a făcut, a poruncit și deja

totul a luat ființă. Acesta este un lucru minunat! Ești tu ceva? Sunt eu ceva? Noi suntem un nimic, dar Dumnezeu poate să facă din nimic ceva minunat.

„Prin credință pricepem că lumea a fost făcută prin Cuvântul lui Dumnezeu”. Cei necredincioși nu pricep, ei se bazează pe teoriile lor. Dar noi, prin credință, pricepem că lumea a fost făcută de Dumnezeu, El a chemat la existență tot Universul și Cuvântul Lui are în sine o putere creatoare. Aici, în Evrei 11, sunt enumerate cel puțin douăzeci de exemple care vorbesc despre credință și despre aceia care au avut această credință vie în Dumnezeul cel viu. Această enumerare a lucrurilor pe care le-a făcut Dumnezeu, fie cu Noe, cu Avraam, cu Moise, totul ne este descris aici până la v. 31. Domnul Dumnezeu a onorat credința celor care au avut o încredere neclintită în inimile lor, că El este în stare să împlinească tot ce a făgăduit.

Noi am putea scoate în evidență diferitele puncte și toate trăirile pe care le-au avut frații noștri din trecut, chiar până la Rahav care a găzduit iscoadele cu bunăvoință. Dumnezeu a onorat credința adevărată a fiecăruia, încrederea în El, o convingere că El Își împlinește Cuvântul.

Frați și surori, mie mi-a vorbit în mod deosebit faptul că Domnul Dumnezeu, în timpul lui Moise, a despicat marea. Cine dorește, poate să recitească faptul că marea stătea ca un zid, de o parte și de alta, ca și cum cineva ar fi făcut un zid de beton. Israeliții nu trebuia să se teamă deloc, Dumnezeu a pregătit calea, ei trebuia doar să creadă și să urmeze drumul, să treacă și să simtă mâna Dumnezeului Atotputernic, să trăiască tot ce a făcut El în mijlocul lor. Și vedem apoi că aceste ziduri care stăteau la stânga și dreapta lor, până a trecut tot poporul Israel prin mare, când a intrat armata faraonului după israeliți, acele ziduri de apă s-au prăbușit și toată armata faraonului a fost înecată în mare. Dumnezeu este Dumnezeu și dacă ne încredem în El, atunci putem umbla pe căile Lui, putem să trăim puterea Lui și tot ce a spus El în Cuvântul Său.

Apoi, Evrei 3; aici sunt scoase în evidență lucruri deosebit de minunate pe care noi trebuie să ni le punem la inimă. Evrei 3.12: „*Luați seama, dar, fraților, ca niciunul dintre voi să nu aibă o inimă rea și necredincioasă, care să vă despartă de Dumnezeul cel viu*”.

Necredința este contrariul credinței. Credinței îi aparține acea încredere absolută că Dumnezeu este în stare ca să împlinească ceea ce a

promis. Noi să fim încredințați în adâncul inimii noastre, cu o încredere neclintită, că El Își ține Cuvântul. Cine sunt oamenii care nu cred? Necredința este ca o despărțire de Dumnezeu. Acești oameni s-au uitat la împrejurări, s-au uitat la necazuri și probleme și nu au avut această încredere deplină, această încredere absolută în Dumnezeu că El îi va ajuta, că El îi va scăpa.

Deci, credința este comparată cu necredința. Aceasta se aplică și astăzi: cine nu primește făgăduințele pe care ni le-a dat Dumnezeu, cine nu este convins în adâncul lui că Dumnezeu are toată răspunderea și că El va face tot ce a făgăduit, acela rămâne în necredință. Acela va spune: „Poate că se va întâmpla”. Dumnezeu meu! Dacă Dumnezeu a spus-o în Cuvântul Lui, atunci trebuie să se întâmple și se va întâmpla! Cine vrea să pună sub semnul întrebării ceea ce a spus Dumnezeu? Cuvântul lui Dumnezeu este „Da!” și „Amin!”. Și Cuvântul lui Dumnezeu nu se întoarce niciodată fără rod. Dar este o avertizare dată nouă tuturor de aici și celor conectați prin internet: dacă cineva nu poate să creadă că Dumnezeu va trimite înaintea zilei celei mari și înfricoșate, care va arde ca un cuptor, când soarele își va pierde lumina și luna se va transforma în sânge, cine nu poate să creadă că această profeție a trebuit să se împlinescă, venind cu tot felul de argumente: „A, mulți au vorbit despre sfârșitul lumii!” Vă rog, nu luați parte la astfel de discuții! Cine crede nu discută și cine încă mai discută acela încă nu crede. Să-L credem pe Dumnezeu, să stăm de partea Lui. Cei necredincioși să creadă despre noi ceea ce le place. Cei ce vor avea biruința au înțeles ce este scris în 1 Ioan 5.4: *„Ceea ce câștigă biruința asupra lumii este credința noastră”*. Ce avem noi de a face cu tot felul de argumente lumești?

Eu am spus-o aici de multe ori cum s-au adunat acei predicatori și au întrebat: „Ce spui tu despre aceasta?” Eu cunosc și acea perioadă, dar astăzi nu este vorba despre părerea ta și ce spui tu. Astăzi este vorba ca noi să vedem din punct de vedere divin tot ce a promis Dumnezeu și să ne fie descoperit, știind că credința pe care Domnul ne-a dăruit-o este un absolut. Aici nu mai poți să modifici ceva, este un absolut. Necredința... Eu cred că trebuia să-mi aduc notițele - de câte ori a vorbit fratele Branham și a amintit de necredință – când Eva s-a supus influenței dușmanului – cred că de peste o sută de ori fratele Branham a vorbit de această temă, despre necredința Evei. Este imposibil ca în prezența lui

Dumnezeu să te înfățișezi în necredință. Cine nu crede ceea ce spune Dumnezeu, acela nici nu trebuie să vină.

Prin urmare, această avertizare serioasă: „*Luați seama, dar, fraților*”. Aceasta nu este adresată unor străini, ci îți este adresată ție și mie: „*Luați seama, dar, fraților, ca niciunul dintre voi să nu aibă o inimă rea și necredincioasă, care să vă despartă de Dumnezeu cel viu*”.

Înapoia necredinței este, desigur, semnul întrebării. Punând sub semnul întrebării ceea ce a spus Dumnezeu, dușmanul a reușit s-o facă pe Eva să se îndoiască de cuvintele pe care le-a spus Dumnezeu. Și după aceea ea a crezut ce a spus dușmanul. Dar, în trecut, nu am fost și noi toți în situația aceasta în toate denomițiile? Noi toți am fost sub influența lucrurilor spuse acolo, dar apoi Dumnezeu ne-a chemat afară și ne-a adus sub influența Lui, sub influența Cuvântului Său. Și atunci noi am înțeles că prorocii au vorbit în Numele Lui ceea ce trebuia să se întâmple. Și când a sosit timpul, s-a și împlinit.

Haideți s-o mai spunem o dată înainte de a ne apropia de încheiere: chiar dacă am cunoaște tot ce a făcut Dumnezeu în trecut, la ce ți-ar folosi ție și mie dacă n-am avea parte de ceea ce El face astăzi? În această legătură mi-a venit acest gând prețios și minunat: Isus Hristos este același ieri – aceasta este la trecut; astăzi – acesta este prezentul; și același în vecii vecilor – acesta este viitorul. Haideți să o spunem liber și deschis: cine vorbește doar despre ce a făcut Dumnezeu ieri, ce a făcut în trecut, ce a făcut prin slujba fratelui Branham, acela a pierdut legătura cu următoarea lucrare a lui Dumnezeu, acela privește înapoi. Dar Dumnezeul nostru este același și ieri și astăzi. Așa cum El a făcut ce trebuia să se întâmple în trecut, același Dumnezeu face să se împlinescă astăzi ce trebuie să se împlinescă astăzi și El va împlini în viitor ceea ce trebuie să se împlinescă în viitor. Același Dumnezeu care a fost cu toți prorocii, a fost cu apostolii, cu fratele Branham, același Dumnezeu este și cu noi astăzi. Nu poți spune: „Isus Hristos a fost ieri”. Nu! A fost ieri, este astăzi și va fi în vecii vecilor! Vedem cum o împlinire a profeției biblice se revarsă în următoarea împlinire și în următoarea și în următoarea împlinire a profeției biblice. Și aceasta este călăuzirea Duhului Sfânt. Și apoi vine credința, o încredere neclintită că Dumnezeu nu este doar un Dumnezeu al trecutului, care a făcut lucruri mari doar în trecut, ci El face lucruri mari și azi, este același și astăzi, este un

Dumnezeu al prezentului. Și noi, deplin încredințați, putem primi prin credință faptul că El nu numai că Și-a confirmat Cuvântul în trecut, ci El confirmă Cuvântul Lui și astăzi pentru că El este același astăzi și va rămâne același în veci.

Haideți să cuprindem. Am putea citi câteva versete minunate ca să avem o comparație, vers. 18-19 din Evrei 3. Vers. 18: „*Și cui S-a jurat El că n-au să intre în odihna Lui? Nu S-a jurat oare celor ce nu ascultaseră?*” Deseori am spus: necredința și neascultarea formează o pereche; credința și ascultarea aparțin laolaltă. „*...celor ce nu ascultaseră?*” Ei și-au dovedit public necredința lor.

Vers. 19: „*Vedem, dar, că n-au putut să intre din pricina necredinței lor*”. O, mulțumiri lui Dumnezeu care ne-a readus la Cuvântul Său, la credința care a fost dată sfinților odată pentru totdeauna!

Așa cum am citit și în Isaia, mai întâi Dumnezeu dă făgăduințele și, când vine timpul, la vremea potrivită, El le și împlinește. La fel s-a întâmplat și în timpul nostru. Dacă nu ar fi existat o însărcinare dumnezeiască, dacă Dumnezeu nu ar fi vegheat asupra Cuvântului Său atunci nu ar fi putut să se împlinească totul. Dar noi vedem Scriptura împlinită înaintea ochilor noștri, așa cum am citit din Amos 8.11, că Dumnezeu a trimite o foamete și o sete după auzirea cuvintelor Lui și că El astâmpără această foamete, prin har. Nu foamete și sete după pâine și apă, ci după auzirea cuvintelor lui Dumnezeu, nu după auzirea răstălmăcirilor cuvintelor lui Dumnezeu, ci Cuvântul în forma originală. Și Domnul vorbește Cuvântul, El spune: „*cuvintele, pe care vi le-am spus Eu, sunt duh și viață*”. Dumnezeu ne-a vizitat într-un mod îndurător în acest timp. Haideți să luăm în serios Cuvântul Său astfel ca în niciunul din voi să nu se găsească o inimă necredincioasă, nici în cei tineri, nici în cei bătrâni, în nimeni din mijlocul nostru și în toată lumea să nu se găsească o inimă rea și necredincioasă care să ne despartă de Dumnezeul cel viu. Ci toți să creadă din adâncul inimii și să fiți cu toții încredințați că Dumnezeu a dat Cuvântul Său, că El a vegheat asupra lui și l-a împlinit și în timpul nostru.

Dacă am citi astăzi în Maleahi 4.5-6 despre prorocul pe care trebuia să-l trimită Dumnezeu, oare nu am putea striga cu toată convingerea: „Astăzi s-a împlinit această Scriptură în fața ochilor

voștri”? Dacă Dumnezeu a făgăduit pregătirea și restituirea, atunci acestea trebuie să aibă loc. Dacă citim Fapte 3.21: *„Pe care cerul trebuie să-L primească, până la vremurile așezării din nou a tuturor lucrurilor; despre aceste vremuri a vorbit Dumnezeu prin gura tuturor sfinților Săi proroci din vechime”*. Dacă este scris, atunci trebuie să se împlinească înaintea revenirii Domnului nostru Isus Hristos.

Noi am stat de partea lui Dumnezeu prin credință, am întărit chemarea și alegerea noastră. Nu numai chemarea, ci am întărit și alegerea prin faptul că stăm de partea lui Dumnezeu. Noi am primit tot Cuvântul Său, l-am crezut din toată inima noastră și apoi ne-a și fost descoperit.

La urmă, Domnul a întrebat: „Ați înțeles voi toate lucrurile?” L-am înțeles noi pe Dumnezeu? Am înțeles noi toate prorociile Scripturii, am văzut noi împlinirea lor? Și încă suntem ocupați să vedem împlinirea lor... Frați și surori, Dumnezeu ne-a transpus deja în Împărăția Lui și putem primi învățătura divină și tot ce a spus fratele Branham în predicile sale noi putem să primim prin credință și suntem mulțumitori.

Doresc să fac încă o comparație care îmi atinge inima: în cadrul mesajului au loc multe lucruri; despre multe lucruri am putea da din cap, iar altele, sunt de nesuportat. Sunt două păreri principale despre deschiderea pecetilor: unii susțin că „Mireasa a fost deja în nor când pecetele au fost deschise”, iar ceilalți susțin că „Mireasa va fi în cer când vor deschise pecetele”. Când acel frate mi-a spus acest lucru prin telefon, răspunsul meu a fost: „Te rog frumos, nicio discuție cu mine! Nicio discuție cu mine!”. Eu i-am spus pe scurt ce este scris în Apoc. 5. Și cei mai mulți cred că „Mireasa cântă acea cântare minunată”. Nu, acolo sunt cei douăzeci și patru de bătrâni care cântă acea cântare, care subliniază esența răscumpărării.

Să citim Apoc. 5 începând cu v. 8: *„Când a luat cartea, cele patru făpturi vii și cei douăzeci și patru de bătrâni s-au aruncat la pământ înaintea Mielului, având fiecare câte o alăută și potire de aur pline cu tămâie, care sunt rugăciunile sfinților. Și ei (cei douăzeci și patru de bătrâni) cântau o cântare nouă, și ziceau: «Vrednic ești Tu să iei cartea și să-i rupi pecetele...”*. Și acum vine: *„...căci ai fost junghiat, și ai răscumpărat pentru Dumnezeu, cu sângele Tău, oameni din orice seminție, de orice limbă, din orice norod și de orice neam”*.

Unii din acești douăzeci și patru de bătrâni reprezintă perioada Vechiului Testament și ceilalți reprezintă perioada Noului Testament. Și noul Ierusalim are douăsprezece porți și doisprezece temelii, și aici sunt scrise numele celor doisprezece apostoli și numele celor douăsprezece seminții ale fiilor lui Israel... O puteți citi în Apoc. 21 unde este scris. Frați și surori, cât de important este ca noi să nu adăugăm nici măcar un singur cuvânt! Aici, cei douăzeci și patru de bătrâni care reprezintă Vechiul și Noul Testament, care îi reprezintă pe toți credincioșii – ei și-au luat alăutele lor și cântă: *„Vrednic ești Tu să iei cartea și să-i rupi pecețile: căci ai fost junghiat, și ai răscumpărat pentru Dumnezeu, cu sângele Tău, oameni din orice seminție, de orice limbă, din orice norod și de orice neam”*.

Și aici, frații, citesc cuvântul „noi”; aici ei citesc cuvântul „noi”. Și apoi începe marea problemă. Dar acolo nu suntem „noi”, ci cei douăzeci și patru de bătrâni au cântat cântarea Mielului pe care noi toți o vom cânta la ospățul de nuntă a Mielului. Dar aici, „ei”, cei douăzeci și patru de bătrâni au cântat-o deja mai dinainte și sublinierea este că Domnul a răscumpărat prin sângele Lui, oameni din orice seminție, de orice limbă, din orice norod și de orice neam.

Frați și surori, Dumnezeu să binecuvânteze Cuvântul Lui în noi toți, să ne dăruiască tuturor claritate în adâncul inimii, ca noi să nu adăugăm nimic, să nu răstălmăcim nimic, ci să lăsăm totul în contextul în care este scris și atunci ni se va și descoperi. Vă rog, gândiți-vă și la faptul că Dumnezeu a dat făgăduințe prin proroci, a anunțat mai dinainte ce se va întâmpla și când s-a împlinit timpul s-a și împlinit deodată. Și tot la fel, deodată, se va împlini și făgăduința revenirii Domnului nostru Isus Hristos. De aceea este scris că nimeni nu cunoaște ziua și ceasul. De asemenea este scris că cei ce au fost pregătiți au intrat la nunta Mielului și apoi ușa a fost încuiată. Gândul principal care a fost pus în inima mea este ca noi, cu toții, să fim convinși în adâncul inimii noastre, să avem o încredere absolută în Dumnezeu, să credem că El poate să îplinească tot ce a făgăduit în Cuvântul Lui. Și noi, cu toții, să credem că vom avea parte de această împlinire.

Această veste [predicare] este pregătirea pentru ceea ce va face Domnul și anume, pentru revenirea Sa. Căci așa este scris: *„soția Lui s-a pregătit și i s-a dat să se îmbrace cu in subțire, strălucitor și curat”*.

Mulțumiri Dumnezeu nostru care ne-a dat această încredere, acest absolut în inimile noastre și anume că încrederea noastră neclintită este credința dată nouă de Dumnezeu, care dovedește că nu putem sub semnul întrebării niciun punct, ci credem totul așa cum a spus Dumnezeu. Și Domnul va veghea asupra noastră și va împlini în noi tot ce a făgăduit. Lui, Dumnezeului veșnic credincios, Îi aducem cinstea și lauda și adorația acum și în vecii vecilor. Amin!

Haideți să ne rugăm împreună și să-I mulțumim împreună. Să cântăm cântarea „Crede doar, crede doar” [...].

Gândiți-vă și la Cuvântul din Marcu 16.16: *„Cine va crede și se va boteza va fi mântuit; dar cine nu va crede va fi osândit”*.

Frați și surori, credința este un cadou al lui Dumnezeu, încrederea deplină pe care Dumnezeu a pus-o în noi este lucrată prin Duhul Sfânt. Nimeni nu a adus ceva de acasă, ci Domnul ne-a dăruit-o nouă tuturor prin harul Său. Și rugăciunea noastră, rugăciunea mea astăzi este ca toți aceia care aparțin Miresei lui Hristos de pe întregul pământ, de pe toate continentele, din toate limbile și din toate națiunile, toți aceia care sunt predestinați pentru această lucrare să cânte împreună cu toții cântarea Mielului. Cine dorește s-o cunoască mai exact poate să citească în Apoc. 15 unde toți care sunt la marea de cristal cântă cântarea slujitorului Moise și cântarea Mielului. Cântarea din slavă se va auzi și aici pe acest pământ. Și nimeni nu poate să învețe acea cântare, în afară de cei o sută patruzeci și patru de mii. Dumnezeu a făcut o legătură minunată. El a avut un plan cu Israelul, a avut un plan cu toate neamurile și împlinește acest plan în desăvârșire. Noi vom vedea că Dumnezeu a făcut totul bine, după ce acest plan va fi desăvârșit. Aceasta este ziua pe care Domnul a făcut-o pentru noi toți. O dată pentru totdeauna să credem, să fim deplin încredințați că Dumnezeu va împlini tot ceea ce a făgăduit El. Căci toate făgăduințele lui Dumnezeu, în El, sunt „Da” și „Amin!” spre slava lui Dumnezeu, prin noi.

Și noi putem să-I mulțumim Domnului pentru că El ne-a dăruit și credința, credința în împlinirea făgăduințelor pentru acest timp; și credința în faptul că Evanghelia aceasta a Împărăției care include tot ce aparține Împărăției lui Dumnezeu este vestită. „Această Evanghelie este vestită tuturor popoarelor ca mărturie” – astăzi s-a împlinit și se împlinește această scriptură în fața ochilor noștri. Dumnezeu cheamă

afară chiar și pe ultimii. Și toți aceia care sunt în legătură directă pe internet pot să-I mulțumească Domnului pentru că El a făcut lucruri mari în noi toți. El, la sfârșitul zilei, ne-a ajutat, a fost îndurător cu noi toți. El ne-a descoperit Cuvântul Său. Lui, Dumnezeului Atotputernic Îi aducem cinstea.

Eu sunt copleșit și bucuros de Cuvântul lui Dumnezeu, de harul și dragostea lui Dumnezeu și de faptul că Domnul Dumnezeu ne-a introdus în Locul Preasfânt. Noi nu ascultăm niște răstălmăciri în curtea de afară, ci am primit și primim descoperirea cuvintelor lui Dumnezeu în Locul Preasfânt. Mulțumiri Domnului Dumnezeu acum și în vecii vecilor!

Dacă sunt cereri de rugăciune în mijlocul nostru, vă rog credeți că făgăduințele lui Dumnezeu sunt „Da” și „Amin” și că s-au împlinit deja și Dumnezeu ne-a dăruit deja tot ceea ce-I cerem prin rugăciune. Căci așa este scris: „Credeți că ați primit-o deja, și atunci o veți avea”. Și aceasta este o exprimare deosebit de minunată a Domnului nostru: „...*orice lucru veți cere, când vă rugați, să credeți că l-ați și primit, și-l veți avea*” [Marcu 11.24].

Mântuirea, iertarea, vindecarea, eliberarea, toate acestea Dumnezeu ni le-a dăruit, prin harul Său, în Domnul nostru Isus Hristos. S-a isprăvit! Și noi, împreună, laudăm puterea Sângelui, puterea Sângelui legământului celui nou care vorbește pentru noi toți și Îi mulțumim lui Dumnezeu pentru Cuvântul Lui sfânt și scump.

Noi suntem mulțumitori lui Dumnezeu pentru că putem sta sub călăuzirea Duhului Sfânt, suntem mulțumitori fiindcă Îi putem răspunde cu un „Da, noi, cu toții, am înțeles totul”. Nu doar nouăzeci la sută, ci noi am crezut și am înțeles totul și de aceea noi suntem în Împărăția lui Dumnezeu. Și la fel de sigur cum Domnul a zis: „*V-am spus aceste lucruri în pilde. Vine ceasul când nu vă voi mai vorbi în pilde, ci vă voi vorbi deslușit, când vă voi descoperi ceea ce am vorbit, când veți vedea și veți trăi totul*”. Dumnezeu a avut grijă de tot.

Cine are o cerere deosebită de rugăciune pe care s-o aducem înaintea Domnului, vă rog, ridicați mâinile voastre! Primiți totul prin credință. Faceți la fel cum a făcut și Avraam căruia i-a vorbit Domnul. Dacă Domnul îți vorbește ție, mie, dacă ne vorbește nouă, dacă ne-a vorbit deja, atunci nu ne mai uităm la situațiile din jurul nostru, nici la

altcineva, ci ne uităm numai la Acela care a dat toate făgăduințele și care a promis că va împlini tot ceea ce a făgăduit.

În special toți aceia care încă nu și-au dedicat viețile lor Domnului să știți că astăzi este ziua mântuirii. Astăzi încă mai este timpul harului. Primiți-L pe Isus Hristos ca Mântuitorul vostru personal! Căci așa este scris: „*Dar tuturor celor ce L-au primit, adică celor ce cred în Numele Lui, le-a dat putere să se facă copii ai lui Dumnezeu*” [Ioan 1.12].

Noi credem în Numele Domnului, noi credem că El este Domnul nostru și astăzi primim totul din partea Lui. Vă rog, toți bolnavii, primiți totul de la El! În rănile Lui noi suntem tămăduiți. Primiți totul prin credință și Domnul Dumnezeu Își va dovedi Cuvântul Lui. Haideti să ne rugăm împreună și să-I mulțumim.

Iubite Domn, noi Îți mulțumim împreună pentru Cuvântul Tău sfânt și scump, Îți mulțumim pentru răscumpărarea încheiată. Îți mulțumim că Tu ai spus: „S-a isprăvit!” S-a făcut, s-a împlinit! Sângele Legământului celui nou a curs! Noi Îți mulțumim pentru iertarea, pentru împăcarea, pentru harul și mântuirea deplină pe care ne-ai dăruit-o!

O, mare Dumnezeu, descoperă aceasta astăzi în mijlocul nostru: salvarea, iertarea, eliberarea! Dovedește-Ți Cuvântul Tău pe care-l credem din toată inima noastră. Îți mulțumim fiindcă Tu ai făcut-o! Ție, Dumnezeului credincios Îți aducem cinstea, lauda și rugăciunea noastră. Aleluia! Aleluia!

Dumnezeu să v-o dăruiască astăzi, să fiți deplin încredințați, să aveți absolutul lui Dumnezeu, fiindcă noi credem așa cum este scris în Scriptură, astăzi să curgă niște șuvoaie de apă vie și să se descopere slava lui Dumnezeu. Aleluia! Cinste, laudă și rugăciune lui Dumnezeu! Aleluia! Aleluia!

Cântăm cântarea „Ție, Mielului lui Dumnezeu, să-Ți fie adusă cinstea”. [Se cântă cântarea și încă cântarea „Eu Îl iubesc pe El” (...)].

Frați și surori, acum îmi vine în gând: Chiar dacă noi n-am fost de față când au fost rupte cele șapte peceti sau nu vom fi de față când cei douăzeci și patru de bătrâni vor cânta, dar noi putem fi prezenți acum și am primit descoperirea pe care Dumnezeu ne-a dăruit-o prin deschiderea pecetilor. Noi am primit și am crezut această descoperire. Lăudat și slăvit Domnul și Dumnezeul nostru. Mulțumiți-I lui Dumnezeu, lăudați

Numele Lui sfânt! Dumnezeu a făcut lucruri mari în mijlocul poporului Său.

Cântăm din nou cântarea: „Ție, Mielului lui Dumnezeu, să-Ți fie adusă cinstea”. [Se cântă cântarea (...)]. Și tot poporul să spună „Aleluia!” și tot poporul să spună „Amin!”. Amin. Lăudat și slăvit să fie Domnul și Dumnezeul nostru. Cântăm cântarea „Aleluia fii slăvit”. [Se cântă cântarea (...)]. Amin.